

Maxi 77 seglar i västerled

av John Rundgren

Vad gör hon då? Jo, vi tänker oss att hon seglar från Stockholm till Västerås.

Det är en segling värd att göra på sommaren, när det är så tätt med båtar på Saltsjöns fjärdar att en anspråkslös Maxi77a bara far omkring och "våjer", och att natt-hamnarna är fullförtöjda redan klockan halv ett på grund av kampen om spejs.

Mälaren är ett innahav där en främmande Maxi77a har gott om plats och är välkommen i alla klubbhamnar. På sommaren ger sig alla häftiga seglare i målarhamnarna av raka vägen till Södertäljeslussen eller Hammarbyslussen för att komma ut och rejsa på Saltsjön. De som då är kvar i Mälaren vill gärna bryta tystnaden med ett seglarteam från ett fjärran Stockholm. Gevalias oväntade gäst, liksom.

Att ta sig in i Mälaren

Såg att Maxi77an nyfiken på Mälaren gör sin entré genom Hammarbyslussen. Var nattar hon sedan? Det finns tre fina klubbhamnar att välja på, Jungfruholmarna (Göta Segelsällskap) nära färjerutten mellan Ekerön och Slagsta, Vällinge (Årstavikens Segelsällskap) och Idskär (Heleneborgs Båtklubb), båda vid östra inloppet till Bockholmssundet. Deras avgift har man råd med.

Det är en utmaning att per segel ta sig förbi Fläsket, Kungshatt och Estbröte. Där får saltsjöseglaren lära sig att om SMHI säger *en* vindriktning, så bjuder Mälaren på vind från alla håll. Ansvarsfull seglare tar motorn om det är rusningstid vid dessa passager.

Bockholmssundet kräver medvind (att kryssa är en ansvarsfråga), sedan är man ute på Södra Björkfjärden, "Björken", där det kan blåsa skräck i en liten båt, dock utan att det går havsvågor. På S sidan ligger ön Slandökalv som bjuder på en påkostad klubbhamn (Södertälje Båtklubb), värd ett besök och en avgift. Österifrån går man hellre genom vassen mellan pinnar mellan Slandön och Slandökalv än att man rundar Slandökalvs V udde.

forts i nästa nr

MAXI 77 fortsätter i Västerled

av John Rundgren

Forts från f.g nr.

Söder om Selaön

I nordvästlig riktning från Björken ligger Selaön, Sveriges största insjö-ö, mitt i riktningen mot Västerås, och vi väljer i det här avsnittet att gå söder om den. Vi seglar Björken åt VNV, och hejdar oss vid positionen N59°19,2 O17°20. Där läser vi på sjökortet Lövnäsviken, Gunnviksviken och Herrestaviken. Seglare kallar det farbara vatten helt enkelt för Herrestaviken.

Jag påstår att detta är den underbaraste natthamnen i hela Mälaren. Tänk dig en kväll, när det ligger 40-50 båtar ankade eller strandförtöjda, solen går ner i väster, en seglare tar fram trumpeten och blåser taptoklockan 21:00, folk ställer sig i givakt i sittbrunnarna och alla flaggor halas. Stort!

Söderut ligger Mariefred som är en sevärighet och ett måste. Jag säger bara att bojarna är få och dåliga och nattavgiften så hutlös att man tror att Gustav Vasa har vaknat till liv och håller fram kollekthåven.

Tillbaka vid mynningen till Herrestaviken girar vi åt väster och seglar till Askholmen N59°23,7 O17°06,4 (Strängnäs Segelsällskap), en mycket sevärd klubbhamn. Vi brukar säga att målarklubbarnas uppskattning av båtar under segel i västerled börjar här. I Strängnäs ligger Västerviken som ett nyckelhål mitt i staden, där kan vara trångt, och vi kan behöva vara två båtar vid bojen. På den smala Strängnäsfiorden seglar vi NV till Fagerön N59°30,2 O16°50.

forts på nästa sid.

Norr om Selaön

Från Birka seglar vi NV längs Adelsön upp till naturhamnen vid Granskär och Killingen N59°27,7 O17°16 som är en favorithamn för västeråsare på väg till och från Södertälje/Stockholm. Nästa säkra och angenäma natthamn i västerled är Fagerön. Leden dit är lång och krokig, och där går fartygstrafiken till Västerås.

När vi seglade Killingen-Fagerön på kryss i frisk vind (Maxi77 besättningar har sina principer), uppstod situationer som att när Maxi77an rundade en bergsudde gjorde ett fartyg det också, fast från andra hållet. Fageröns hamn är avskärmad från den stora Granfjärden av en näs av flyttblock och har en rejäl brygga med förtöjningspålar. Det är naturvårdsområde och länsstyrelsen bjuder på förtöjning och sopmaja. Hamnens popularitet gör att båtarna framåt kvällen ofta bildar solfjäder på bryggocken.

Ut på västerleden

Vi seglar västerut över Granfjärden och anländer strax vid Stora Granskär N59°31 O16°39,7 som är klubbhamn för Båtklubben Wega, Västerås. Den har brygga på V sidan och en grävd kanal för tilläggning på S sidan, inseglingen syns på sjökortet. Från öster ser Stora Granholmen ut som en stor ogenomtränglig grön tuva, men därinne öppnar sig en Edens lustgård. "Här är ni välkomna, och här kan vi berätta om Grodhavet". Kallas så på grund av sjögräslukten (ibland) och på grumligheten som (ibland) ger en handlängds siktdjup. Innanför tremeterslinjen vid okänd strand är det ekolod eller handlod från jolle som gäller.

Vi lade oss vid V bryggan och rättade in oss bredvid två stålbåtar av typen "Steel Lady", 12-metersbåtar byggda av farbror "Svetsa Själv". Dessa flytande sommarstugor är en välkänd syn där de plöjer sin väg med sin Scania. Där fanns också en fiskebåt av samma storlek byggd av en konstnär i trä och lack. På andra sidan kom en tio meters motorbåt och då började festen.

forts på nästa sida

Motorbåtens besättning gillade inte sidvinden utan ville in i kanalen. Alltså på med motorn och ankarspelet. Men synkroniseringen blev inte bättre än att båten drev över och ankaret gled under vår ankarlina, och därefter lindades hans ankarlina upp på propellern.

Bryggan tittade på under tystnad. Så hördes en trygg västmanländsk röst, "Vi drar väl in ankaret."--"Men hallå, mitt ankare är ju ett Bruce, det går ju djupare ju mer man drar!"--Ingen hörde på utan alla drog, skepparna på de stora båtarna gick i samma viktsklass i förhållande till mig som deras båtar gick i deplacementsklass i förhållande till Maxi77an. Man hade kunnat spela fiol på min ankarlina, och ankaret, det kom.

Alla stod på klassiskt vis på motorbåtens fördäck medan Gustav från Kungsör dök i ärtsoppan med Morakniven och frigjorde propellern. Men ankaret? Då ropade någon, "Gustav är minsann så snål att han inte låter ett dyrt ankare ligga på botten!" Gustav antog utmaningen, dök åter i ärtsoppan och band fast en tåt i ankaret. Seger!

"Nu får vi ta fram gitarren", sa Kungsörsskepparen, och ur de andra storbåtarna kom en skeppare och en skepperska med var sitt dragspel. När bryggan kändes för smal för vals och dans, plockades Kungsörsvolkets sånghäften fram och det spelades och sjöngs långt in i sommarnatten. Sådant händer hos BK Wega.

Nöjda nådde vi dagen därpå Västerås, efter ständig kryss från Stockholm.

John på Galileia 2488
